

El desguàs, l'embornal i el desballestament

David Casellas i Gispert*

Del lloc per on s'escola l'aigua, sobretot en espais petits (una aigüera o una banyera) en català en diem *desguàs*. Per tant, hem d'evitar de fer servir el castellanisme *desaigüe* i haurem de dir frases com la següent: «Cal netejar el *desguàs* del lavabo». En canvi, quan parlem dels forats per on s'escola l'aigua en un vaixell o una via pública no hem de fer servir *desguàs* sinó *embornal*.

El verb *desguassar*, per l'una banda vol dir treure l'aigua d'un lloc on està empantanada o aturada (per exemple, «hauríem de netejar la bassa i desguassar-la»), i per l'altra és un sinònim de *desembocar* («les aigües d'aquest riu desguassen a l'Ebre, una mica més avall»).

Així mateix, cal tenir en compte que allò que en castellà anomenen *desguace* en català genuí en diem *desballastament*. El verb *desballestar* vol dir desfer l'enllaç entre les peces d'un objecte. Exemples: «En aquell moll desballesten vaixells. Porta el cotxe a desballestar. Es dedica al desballestament d'electromèstics.»

*Filòleg, coordinador de la comissió lingüística de l'ADAC i membre de l'executiva de Plataforma per la Llengua. Publicat al *Butlletí* de l'ADAC (abril de 2017).